

Jānis Ignašs ir viens no pirmajiem, kas Latvijā uzsāka sarkano Kalifornijas slieku audzēšanu un pētījumus par to lietderīgumu lauksaimniecībā.

Vēlam Jānim Ignašam veselību!

Lauksaimniecības fakultātes vārdā prof. Ināra Turka

PROFESORAM ULDIM OSĪTIM 80

Dzīvnieku ēdināšanas speciālists profesors Uldis Osītis dzimis 1936. gada 6. martā Madonā. Tēvs Arnolds Osītis strādājis Ļaudonas 6-gadīgā skolā par direktoru. Māte Milda Osīte (dz. Lāce) bija šīs skolas skolotāja. Daudz dzīves atziņu profesors guvis gan bērnībā, gan arī vēlāk no mātes brāļa Augusta Lācis, kas strādāja Lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskajā institūtā „Sigra” par vecāko zinātnisko līdzstrādnieku, bija plaši pazīstams lopkopības zinātnisko pētījumu popularizētājs un raidījuma „Kurš no 26” veidotājs televīzijā.

Profesors mācījies Lādes 7-gadīgajā skolā līdz 1950. gadam, Limbažu vidusskolu pabeidzis 1954. gadā. Beidzis Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Zootehnikas fakultāti 1959. gadā, bet studijas turpinājis aspirantūrā Vissavienības Putnkopības institūtā (Zagorskā) un 1964. gadā veiksmīgi izstāvējis disertāciju „Spalvu miltu izmantošana cāļu barības devās”. Ieguvis Lauksaimniecības zinātņu kandidāta grādu 1966. gadā, vēlāk, 1992. gadā, doktora grādu lauksaimniecībā.

No 1959. gada līdz 1962. gadam strādājis par zootehniķi kolhozā „Ķekava”. Pēc disertācijas aizstāvēšanas profesors uzsāka darba gaitas LLA (tagad LLU), bija Zinātņu daļas vadītājs, Dzīvnieku ēdināšanas katedras asistents, vecākais pasniedzējs, docents un vēlāk jau asociētais profesors. Bijis dekāns (1973.–1980.; 1985.–1993.) Zootehnikas, vēlāk Zoonženieru fakultātē, un no 1998. gada vadījis Lopkopības institūtu. Profesora darba mūžs bija garš un ļoti darbīgs.

Garajā darba mūžā tika veikti daudz zinātnisku pētījumu par atgremotāju dzīvnieku ēdināšanu, izstrādāta barības līdzekļu enerģētiskās un proteīna barības vērtības sistēma Latvijas un Baltijas reģiona valstu apstākļiem, kuru LR Zemkopības ministrijas Nacionālā padome ieteikusi ieviest ražošanā. Profesors izveidoja arī datorprogrammu barības devu sastādīšanai.

Uldim Osītim bija plaša sadarbība ar ārzemju kolēģiem. Tika nolasīti vairāki zinātniskie referāti konferencēs un semināros Ilmajoki Lauksaimniecības koledžā Somijā, Zviedrijas Lauksaimniecības, ASV Viskonsinas, Lielbritānijas Ziemeļvelsas un Kembridžas universitātēs.

Profesora plašās zināšanas un paša pētījumu rezultāti apkopoti publikācijās un grāmatās. Nozīmīgākās ir „Lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšanas praktikums” (1987), „Barības līdzekļu novērtēšana atgremotāju ēdināšanā” (1998), „Dzīvnieku ēdināšana” (2005), „Zirgu ēdināšana” (2007) un citas.

Bez mācību un zinātniskās darbības Uldis Osītis bija aktīvs sabiedriskās dzīves organizators un arī baudītājs. Ilgus gadus (1972.–2006.) profesors dziedāja korī „Absolventi”, jaunībā spēlēja trompeti paša organizētajā diksilenda tipa orķestrī „RIO”, kas baudīja lielu popularitāti un atsaucību tā laika deju vakaros, organizēja zootehnikas fakultātes beidzēju salidojumus un citus pasākumus, bija labs orators un izpalīdzīgs kolēģis.

Šobrīd brīvajā laikā profesors daudz laika pavada dārzā, kopjot rozes un citas puķes, audzējot dārzenus, rudenos sējot.

Pēc darba attiecību pārtraukšanas ar Latvijas Lauksaimniecības universitāti profesors vēl joprojām konsultē un sadarbojas ar SIA „Osteovita”, kur veic zinātniskos izmēģinājumus par olu čaumalu izēdināšanu dzīvniekiem, kā arī SIA „BaltuVet” Uldis Osītis tulko barības piedevu aprakstus latviešu valodā un sniedz izēdināšanas ieteikumus mājdzīvniekiem.

Stipru veselību, možu garu, spēju arvien palīdzēt Latvijas zemniekiem risināt dzīvnieku ēdināšanas jautājumus, darboties dārzā, sējot un rūpējoties par saviem mīļdzīvniekiem novēl bijušie kolēģi Lauksaimniecības fakultātē.

Lauksaimniecības fakultātes vārdā doc. Lilija Degola